

॥ श्री ॥

स्वामिनारायण स्मृती.

किर्तनावळी.

महसंगीओने माटे पुस्तक १६००

बनावनार अने उपावनार.

श्री महजानंदस्वामि भगवानना दामानो दास

पेईन्टर अरजण नथुभाई काचा.

रहेवासी राजकोट-काठीयावाड, हाए वळा दरबार पाले

सर्व हक कर्तोए स्वाधीन राख्या के.

संवत् १९६५.

सने १९०८

किंमत त्रण आना.

गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजरात कापीराइट विभाग]

अनुक्रमांक २३५३ वर्गीक

पुस्तक नं. २५१२११२५ (ग) स्मृति

दिनांक २२९४.४३९

॥ श्री. ॥

स्वामिनारायण स्मृती

किर्तनावळी.

सत्संगीओने माटे पुस्तक १५००

बनावनार अने छपावनार

श्री सहजानंदस्वामि भगवानना दासानो दास

पेईन्टर अरजण नथुभाई काचा

रहेवागी राजकोट-कोंठियावाड हालवळा दरबारपासे

सर्वे हक कर्ताए स्वाधीन राख्या छे

संवत् १९६५

सन् १९०८

किंमत त्रण आना.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૩૫૩

શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્મૃતી

॥ શ્રી સ્વામિનારાયણ નમઃ ॥

અર્પણ પત્રીકા.

કૃપા મિથાન ધર્મ ધુરંધર મહારાજા ધિરાજ

આચાર્ય શ્રી સાત

લક્ષ્મણપ્રસાદજી મહારાજ શ્રી વિહારીલાલજી

મહારાજની પવિત્ર શેઠામાં

મુ. વડંતીલ

આપ સત્સંગની વૃદ્ધી કરવામાં ઘણા કુશલ છે. અને મારા ઉપર
આપની સંપૂર્ણ કૃપાદ્રષ્ટી છે તેમ જાણી આ પત્રીકા અર્પણ કરું છું.

પ્રગટ પુરુષોત્તમ

શ્રી સહજાનંદસ્વામિ ભગવાંનની કૃપાથી જ મૂર્તિ અને
આ કિર્તનો કરેલા છે તે મૂર્તિ હાલ ગઢડામાં શ્રી સ્વામિનારાયણના

મંદિરમાં

દાદા સ્વાચરના દરબારમાં

શ્રી વાસુદેવનારાયણના ઓરડેમાં પધરાવા છે અને તે ઓરડે
શ્રી સહજાનંદસ્વામિ ભગવાને પોતાના અક્ષરધામ તુલ્ય માનેલો છે

श्री स्वामिनारायण स्मृती

ते ओरडामां एकचखत हुं दर्शन करवा गयोहतो त्यारे श्रीजि
महाराजनी संपूर्ण कृपार्थी मने एवो संकल्प थयोके आ ओरडामां
प्रत्यक्ष भगवान अस्वद विराजेछे तेवी मूर्ति होयतो बहु सारुं

हाल

बल्लभीपुर (बळा) ना नामदार

ठाकोरसाहेब

श्री बखतसिंहजी मेघराजजी साहेबे छबीओ विगेरे काम करवा
सात वर्ष थयां मने राखेलोछे तेमना आभयर्था आ मूर्ति (स्वरूप
बनावीनेमें पधराव्युंछे अने ते मूर्ति उपरर्था छापेली छबी

(मुर्ती) आ पुस्तकमां रजु करेली छे

ते मूर्तिनां जेकोई दर्शन करो ते एवो आशीर्वाद आपन्नो के
तेणेकरी मारा जीवनो मोक्षथाय

एज विनती.

संवत् १९६५ना भागसर } पेइन्टर अरजण नथुभाई काचा
सने १९०८ नवेम्बर } मु० राजकोट परा

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमद्वेङ्कटेश्वराय नमः ॥

पंडित भगवन् नथभाट काका राजकाट.

अनुक्रमणीका.

राग.

पृष्ठ

पद

१	राग. हरिगीत—प्रगट पुरुषोत्तम धारे.....	१
२	राग. मालीगडो—कर्मस्तुती तमने ननुं करजोडी.....	८
१०	राग. वनझारे—सहजानंद छे सुखकारी.....	४
१३	राग लावनी—वर्णुं शास्त्रकार नार्पारे.....	१
१४	राग रेखता—आवारे मारा सनेही शामळा.....	१
१५	राग माढ—मुनि सवानो राणगारे.....	४
१९	राग घोळ—श्रे हरि पवारी सत्य धर्म स्थापीयो.....	१
१९	राग हरिगीत—बडताळ वचनाभृत् वज्रुं.....	१
२०	राग कोकिलवृतनो—अक्षर परी भजो.....	१
२१	राग गवीं—आजमारे हेंडे आनंद बहुथाय.....	१
२२	राग धोळ महीना—पुरुषोत्तम पवारीया.....	१
२३	राग परज—सहजानंदजी स्वामि एरे.....	१
२४	राग परभाती—नीत्य तमने स्वामि सहजानंदके.....	१
२६	राग दोहरा—श्री सहजानंद स्वामिने.....	१
२६	राग धोळ—दादा खाचरुं गढपुर गामेछे.....	८
३३	राग कुंडळीया—जशहरिनो सुणवो.....	१
३४	राग मनहर छंद—राजमोट वासी नथु भिखी.....	१

आ पुस्तकमां जे कांई वांचुं अथवा गावुं ते आ शुद्ध करेलुंछे
ते प्रमाणे पुस्तकमां सुधारीनें गावुं एज विनती.

શુદ્ધી પત્રીકા.

પૃષ્ઠ નંબર.	લીટી	અશુદ્ધ છે તે	શુદ્ધ કરેલું છે.
" ૪	લીટી-૧૫	ધર્મ ધેર	ધર્મ ધેર
" ૭	લીટી-૧૨	ઉપાસક	ઉપાસક
" ૮	લીટી-૧૨	હાર્યો પીંચેક	હાર્યો પીંચેક
" ૧૨	લીટી- ૧	एकांतीक रथायी	एकांतीक स्थायी
" ૧૨	લીટી-૧૦	वैष्णव नोपरे	वैष्णव नोयरे
" ૧૩	લીટી- ૫	स्यागी थया	त्यागी थया
" ૧૫	લીટી-૧૧	दासनी नीरखे	दास नीरखे
" ૧૯	લીટી-૧૮	वरताल	वडताल
" ૨૧	લીટી-૧૬	शाम घसाग	शाम घसारा
" ૨૬		राग धोळा	राग धोळ
" ૨૯	લીટી-૧૬	तो छे इच्छाय	तो ईच्छाय

प्रस्तावना.

पद.

॥ श्री हरि कृष्णायनमः ॥

उद्धवी संप्रदायना सर्वे सत्संगीओने
घणी नम्रता पुर्वक विनति करुंछुं के
काव्य कीर्तनो जोडवामां हुं प्रवीण थयो नथी.

तोपण

श्री स्वामिनारायण भगवान अने तेमना आश्रित जनोनी
प्रसन्नताने अर्थे मारी अल्प मतीथी अक्षरातीत प्रगट पुरूशोत्तम
श्रीसहजानंदस्वामि भगवानतुं जन्म चरित्र घणाज टुंक सारथी,
कीर्तन करी वर्णन करुंछुं.

तेमां जे काई भुलचुक होय ते माफ करशोजी

श्री भक्तिधर्म पुत्राय नमः ॥

हरिगीत छंद पद ॥ १ ॥

प्रगट श्रीहरि जेस धारे तेम सर्व करी शके

कृपा द्रष्टि होय तेनी तोज पथयर तरी शके.

मुक प्राणी शुद्ध वाणी वेदने वदता करे.

कहुंवाळ नाना भाट जागो कुरान पाठज ते करे ॥ १ ॥

अंध आवे आशेर कोई दुखिनेज नीहाळीने

शुभ नेन आपी कष्ट वापी सुख दयो छे पाळीने,

जाणुं नहीं हुं काव्य रसने कृति आज नविन छे.

महाराज हिमंत आपसो अर्जुन तो आधीन छे ॥ २ ॥

मांणकीये चड्यारे मोहनवनमाळी ॥ ए राग ॥

राग. भालींगडो. पद ॥ १ ॥

करुं स्तुति तमने नमुं करजोडी.

आपो बुद्धि जाणुं नाहे मति थोडी ॥ करुं स्तुति ॥ ठेक ॥

उत्तम अेवुं वदिकाश्रम धांम जेछे.

तेमां नरनारायण देव रहेछे.

न्यां मरिच्यादिक दर्शन करेछे ॥ करुं स्तुति ॥ १

दर्शन सारु धर्म भक्ति न्यांतो आव्या.

रुपी नारायण उद्धवे बोलाव्या.

बेशी आसन मुनिने मन भाव्या ॥ करुं स्तुति ॥ २ ॥

सभामां भरतखंडनी स्थिती गावे.

एवे समे कैलासर्था दुर्वासा आवे.

पांमी अपमान ए श्राप कहवे. ॥ करुं स्तुति ॥ ३ ॥

मुनिसभा सहु मनुष्य देहधारो.

करोछे सभामां अनादर मारो.

धर्म कहे ए श्राप थकी उगारो ॥ करुं स्तुति ॥ ४ ॥

कहे दुर्वासा आ नारायण देव.

थागे पूव तमारा तो नीश्वे अभेव.

रुपी मुनि अज ईश करे सेव ॥ करुं स्तुति ॥ ५ ॥

धर्म प्रत्ये नरनारायण कहेछे.

भरतखंडे दैन्यना दुःख भारेछे.

अर्जुन कहे धर्मादि देह लहेछे ॥ कहं स्तुति ॥ ६ ॥

पद ॥ २ ॥

रहुं गुण तमारा शुं एक जीभाये.

सहस्र जीभें शेषजी हारी जाये ॥ रहुं गुण ॥ टेक ॥

धन्य कोशळदेश इटार पुरने.

शरवरिया शामवेदीछे कुळने.

तेमां धर्म प्रगट्या दुःख असुरने ॥ रहुं गुण ॥ १ ॥

कोशळदेशे छपैया धांम सुखकारी.

कृष्ण शर्मा त्रवाडी ब्राह्मण भारी.

ते घेर जन्म्यां भक्ति नाम धारी ॥ रहुं गुण ॥ २ ॥

काळवित्ये धर्म भक्तिनो वीवा कीधो.

छपैयामां धर्म गृहस्थाश्रम लीधो.

त्यां रही कृष्ण भजन लाभ लीधो ॥ रहुं गुण ॥ ३ ॥

धर्म भक्ति भजनयी परचो पाय्यां.

आप्यां दर्शन कृष्णे तेथी दुख वाम्यां.

कहे कृष्ण मारुं जे दैतछे जाम्या ॥ रहुं गुण ॥ ४ ॥

संवत अठार साडत्रिशना कहीये.

चैत्रशुदि नवमी दिनते लहीये.

भक्ति थही जन्म्या श्रीकृष्ण तहीये ॥ रहुं गुण ॥ ५ ॥

ધન્ય ધર્મ ધ્રુવન છપૈયા ધામમાં.
વાજાં વાજે ઉચ્છવ થાયછે ગામમાં.
દાસ અર્જુન સુશીછે કૃષ્ણ નામમાં ॥ રટંગુણ ॥ ૧ ॥

પદ ॥ ૩ ॥

બહુ નાંમી હરિકૃષ્ણ છે સુરવકારી.
વાલો મારો અવતારના અવતારી ॥ બહુનામી ॥ ટેક ॥
ઇંદ્રાદિક જય જય શબ્દત્યાં બોલી.
કરે ટૃષ્ટિ પુષ્પ તળી અળ તોલી.
અપસરા નૃત્ય કરે લાજ સ્વોર્ણ ॥ બહુનામી ॥ ૧ ॥
આશીર્વાદ આપેછે મુનિદેવ બહુ.
પ્રસન્ન થયા સાધુ હરિજન સહુ.
કષ્ટ પામ્યા અસુર જન તે કહું ॥ બહુનામી ॥ ૨ ॥
બ્રહ્મ દેવે જાત કર્મ હરિનું કરી.
આપ્યાં દાન ધર્મે તેને ભાવ પરી.
છટ્ટી દીને બાલ ગ્રહ બાલે હરી ॥ બહુનામી ॥ ૩ ॥
માર્કંડેય રૂપી ધર્મ ધેર આવ્યા.
જોતિષી જાંળી ધર્મ તળે મનભાવ્યા
નામ કરણ સારુ ટીપણાં લાવ્યા ॥ બહુનામી ॥ ૪ ॥
જન્મ છે એ બાલનો કર્ક રાશી માંય.
તમારીને તેના ભક્તની આપદાય

हरे हरि नाम ए निश्चे कहेवाय ॥ बहुनामी ॥ ५ ॥

चैत्र मासमां जन्म छे तो श्यामतणो.

बंने मळी हरिकृष्ण नाम ते गणो.

अर्जुन कहे अनो महीमा छे घणो ॥ बहुनामी ॥ ६ ॥

पद ॥ ४ ॥

घनशांम धर्म भक्तिने सुख आपे.

करीबाळ लीळाथकी दुखकापे ॥ घनशांम ॥ टेक ॥

जोशी कहे वैराग्यवान शिव जेवा.

बाळथाशे देव मनुष्य शेवे तेवा.

कोटी मनुष्य तेनी करशे शेवा ॥ घनशांम ॥ १ ॥

हस्त कमळ पद्म चीन अति शोभे.

चर्ण तळे सोळ चीनमां मन क्षोभे.

धर्म धेर रहेवा मार्कंडेय लोभे ॥ घनशांम ॥ २ ॥

भक्ति धर्म संबंधी सह्यु ए जनने.

आनंद आपी शान्ति करेछे मनने.

धर्मे राजी कर्या जोशी दै धनने ॥ घनशांम ॥ ३ ॥

पांचमे भास पृथ्वीपर बेठा हरि.

मास छहे अन्न जम्या भावभरी

चौल संस्कार कराव्यो धीर धरी ॥ घनशांम ॥ ४ ॥

त्रिजे वषे ए संस्कार हरि करावी.

काली दैत्य मारवा हिमत धरावी.

मार्यो दैत्य हरिये पोते हरावी ॥ घनशाम ॥ ५ ॥

छपैयामां दुख दैत्यनुं अति भारी.

बस्यां धर्म भक्ति अयोध्या सुखकारी.

दास अर्जुन जायछे बलहारी ॥ घनशाम ॥ ६ ॥

पद. ॥ ५ ॥

निलकंठ नाम लउ प्रित करीने.

दीव्य देह आवे नावे आ फरीने ॥ निलकंठ ॥ टेक

प्रथम अक्षर भणेंछे वर्ष पांचमे.

याज्ञोपवित पांम्याछे वर्ष आठमं.

वेदाध्यन करेछे वर्णी ते समे ॥ निलकंठ ॥ १

पिता थकी सकळ शास्त्र तो भणीने.

चार सार काढ्याछे शास्त्री वर्णाने.

रुखाव्योछे गोटको शास्त्र गणीने ॥ निलकंठ ॥ २

छपैयामां धर्म भक्तिने ज्ञान आपी.

छोट्या वेउने श्राप दुर्वासानां कापी-

मात तात राख्यां दीव्य देह स्थापी ॥ निलकंठ ॥ ३

वर्ष अगीयारे वैराग्य वेगथी.

घेरथी चाल्या अकीला शैबक नथी.

शोभे तपे मुर्ति शुं कहुं कथी ॥ निलकंठ ॥ ४

शीर पर मुगट जटा केरा भारी.

मृग चर्म कमन्दलुछे सुखकारी.

जळ गर्णुं मुंजनी मेखळा धारी ॥ निलकंठ ॥ १

गोटको सतशास्त्रनो ने शालग्राम.

कंठे तुलसीनी माला अभिराम.

अर्जुन कहे कोपीन वाला छे शाम ॥ निलकंठ ॥ २

पद ॥ ६ ॥

योगी वेश धारि अकळ तमे इश.

मळे नहीं क्रोड आपीये जो शिष्य ॥ योगीवेश ॥ ठेक ॥

योगीवेशे हीमाचळने हरि पामी.

उग्र तव कर्णु त्यां निलकंठ स्वामी.

राजी थइ सुर्य आव्या शीश नांमी ॥ योगीवेश ॥ १

चाल्याछे प्रभु गोपाल योगीने पास.

अष्टांग योग शीख्याछे त्यां अविनास.

सिद्ध गती आर्षा उगार्याछे दास ॥ योगीवेश ॥ २

आव्या आदी वाराह तीर्थ करीने.

सीरपुर राये उछाह धराने.

चार मास जमाड्या थाल हारेने ॥ योगीवेश ॥ ३

काळी भैरव उषासक सिद्ध एक.

राय पासें सिद्धपणुं बतावे छेक.

तेनो गर्व टाळी तोडावेछे टेक ॥ योगीवेश ॥ ४ ॥
 शास्त्री ब्राह्मण तैलंगी त्यां एक रहे
 हाथी दान राय थकीते मोटुं लढे,
 थयुं मुख काळुं तेथी शास्त्री कोहे ॥ योगीवेश ॥ ५ ॥
 शास्त्री निलकंठने चणे शिष्य नामे
 करी गौर प्रभुए पोचाढयो निज गांमे.
 दास अर्जुन मळे नै हरि दांमे ॥ योगीवेश ॥ ६ ॥

पद ॥ ७ ॥

नउ लाख सिद्धने दर्शन देवा.
 थया पोतें नऊ लाख सिद्ध जेवा ॥ नउलाख ॥ टेक
 अग्निवाळो ब्राह्मण एक पिबेक.
 तेणे जादु वर्णीं उपर कर्यो छेक
 हाथो पिबेक दास थयोछे विषेक ॥ नउलाख ॥ १ ॥
 पर्वत नवलखे सिद्ध धुणी तापे.
 श्रीजि पोतें पधारी दर्शन आपे.
 पांम्या कपीलाश्रम प्रौढ प्रतापें ॥ नउलाख ॥ २ ॥
 गयास्वामि जगन्नाथपुरि मांय.
 रक्षाछे ते मूर्तिमां आप इच्छाय.
 लढी मर्या मांहोमाही असुराय ॥ नउलाख ॥ ३ ॥
 दक्षिण दिशे सत्रधर्मा राजा दास.

तेने मळी अमुरनो कर्यो विनास.

श्रीरंगम। वास कर्यो छे बे मास ॥ नउलाख ॥ ४ ॥

सेतुबंध रामेश्वर वर्णि पधार्या.

करी तीर्थ बहु माहात्म वधार्या.

सेवकना भक्ति भावने सृधार्या ॥ नउलाख ॥ ५ ॥

त्यांधी घोर वनमां बालेवास लीधो.

नाही शालग्राम पुजानो विधि कीधो.

अर्जुन कहे शंकरे साथवो दीधो ॥ नउलाख ॥ ६ ॥

पद ॥ ८ ॥

इच्छे देह भरतखंडे मोटा देव.

तेमां रही प्रभुनी थायछे सेव ॥ इच्छेदेह ॥ टेक ॥

निलकंठ आदि केशव विष्णु आव्या.

दर्शन करी मर्लयाचल सीधाय्या.

पंढरपुरे विठ्ठलनाथ हमाव्या ॥ इच्छेदेह ॥ १ ॥

नासीक त्रंबकेश्वरने लागी पाये.

तापी नर्मदा महि उतरी जाये.

साभरमतीर्थी भीमनाथ आये ॥ इच्छेदेह ॥ २ ॥

गोपनाथ मांगरोळ बंदर जेह.

हरि कृष्ण पधार्या दुर्बळ देह.

फरी तीर्थो पावन कर्यो तेह ॥ इच्छेदेह ॥ ३ ॥

सबत अढार छपनमालोज आव्या.

स्वामि मुक्तानंद आदि मन भाव्या.

त्याथी हरिने पीपळाणे तेढाव्या ॥ इच्छेदेह ॥ ४ ॥

उद्धव अवतार रामानंद स्वामि.

पीपळाणे मळ्या तेने बहु नामी.

प्रीत्यें भेट्या उद्धव शान्ति पामी ॥ इच्छेदेह ॥ ५ ॥

कहे वर्णी पोते जेजे लीला करी.

सहु जने प्रीतेथी उरमां ते धरी

दास अर्जुन गायते प्रेमें भरी ॥ इच्छेदेह ॥ ६ ॥

सखी वातवीती कहुंमारी. मळ्या वाटमां कुंजवीहारी

एराग. बनझारो. पद ॥ १ ॥

सहजानंद छे मुखकारी. प्रीत्यें खबर लेछे हमारी ॥ टंक

स्वामि रामानंदे दिक्षा आपी. वर्णीनेतो गादीए म्हापीरे

उद्धवे कर्तुंछे काम भारी ॥ प्रीत्येंखबर ॥ १ ॥

अढारसो सतावन साल. गुरुदिक्षा पांम्याछे लाळर

नाम सहजानंदने धारी ॥ प्रीत्येंखबर ॥ २ ॥

मुंनी नारायण नाम कह. धर्मधुर उपाडी लहेरे

करावे समाधी ब्रह्माचारी ॥ प्रीत्येंखबर ॥ ३ ॥

राधाकृष्ण छे गौळोकपती. भक्तने करावे त्यां गतीरे

तेने भाली सहु जाय वारी ॥ प्रीत्येखबर ॥ ४ ॥

जेना मतना भक्त जे होय. ते देव भेटे सहु कोयं
शुद्ध आत्मा देखे नरनारी ॥ प्रीत्येखबर ॥ ५ ॥

भक्त जाये अक्षर धाममां. तेने पोते लावे सानमांरे
अंवा अर्जुनना छे मोरारी ॥ प्रीत्येखबर ॥ ६ ॥

पद ॥ २ ॥

अति पावन करेछे तेह. नारायण मुंनी नाम जेह ॥ टंक

ब्रह्मज्ञानी जे कहे वायछे. महातेजमां ते जायछेरे.

जाणें ऐश्वर्य छे वणीं वेह ॥ नारायण ॥ १ ॥

आवे जैन कोय महाजन. तीर्थकरनाते दर्शनरे.

करे प्रभुना प्रतापें एह ॥ नारायण ॥ २ ॥

यवन इच्छे पेगांवरने. पीरमान्याछ कोई जनेरे

ते स्थाने पमाडे तेनो देह ॥ नारायण ॥

कोई भक्त करे देह त्याग. देवी आमुरीनां शुं भाग्यरे

आपे दर्शन करी सनेह ॥ नारायण ॥ ४ ॥

दुर देश रहे हरिजन. पट मूर्तिने घरे अन्नंर

प्रगट भोजन जमेछेह ॥ ॥ नारायण ॥ ५ ॥

एवां सुख आपे अलौकिक. मत्वादिने लागुं ठीकरे.

थया अर्जुन तो भक्त तेह ॥ नारायण ॥ ६ ॥

दप ॥ ३ ॥

मुळ अज्ञान मारंग कापी भलो धर्म एकांतिक रथापी ॥ टेक
सदावृत बंधाव्या अढार प्रीत्ये भेख जमे अपाररे
जय बोले स्वामि नाम आपी ॥ भलो धर्म ॥ १ ॥
अहिंसादीक जे विष्णुयाग. करे रुषी जमे अथागरे
ब्राह्मणो जमे जाप जापी ॥ भलो धर्म ॥ २ ॥
साधु ब्राह्मणने वळीदेव. ते जमाडी करेछे सेवरे
पाखंड धर्मेनेरे उथापी ॥ भलो धर्म ॥ ३ ॥
आव्या अक्षरपती जे काज. रीत नवी चलावीछे आजरे
शरणे लीधां हतां जे पापी ॥ भलो धर्म ॥ ४ ॥
नीच जातीवाळांछे जे कोय. ते स्वपने वैष्णवनोपरे
भक्त कीधा जन जे सुरापी ॥ भलो धर्म ॥ ५ ॥
जीवमोक्षनो रस्तो बतावी. ध्येखातां पापनां पतावीरे
आछे वर्जुन वात अणमापी ॥ भलो धर्म ॥ ६ ॥

पद ॥ ४ ॥

निज जन तणी पुरे आस. रथा दादा खाचरने व.स ॥ टेक
हरि दया करी गढपुर. मळ्या अभय भक्त गुरे
जोया भक्ति वशछे दास ॥ रथा दादा ॥ १ ॥
दादा खाचर ए भक्त गणुं. जया ललीता मुक्त भणुरे
तेनी शेवा वज्र हरि पास ॥ रथा दादा ॥ २ ॥

करे मुक्त नवानवाथाळ. सौने आपी जमे दयाळरे
 रहे घर मांनि अवीनास ॥ रत्नादादा ॥ ३ ॥
 दुर देशना आवेछे जन आवी निखेछे भगवनरे
 पुछे कुशळता मुख हास ॥ रत्नादादा ॥ ४ ॥
 पुरुषोत्तम मुख निहाळी स्यागी थया संसार बाळीरे
 करे नित्य भजन हुलास ॥ रत्ना दादा ॥ ५ ॥
 थाय ओच्छवने अन्नकुट जमेशांम पाक अखुटरे
 आपे अर्जुन तो मुखवास ॥ रत्ना दादा ॥ ६ ॥
 पधारे वटपतन स्वामीरे. पधारे वटपतन स्वामी.

ए राग. लावनी. पद ॥ १ ॥

वर्णुछुं शास्त्रकार नामीरे.

सद्गुरु मुक्तानंद स्वामिने सद्गुरु. गोपाळस्वामि ॥ वर्णुछुं ॥ १ ॥

करावे समाधी ते सारिरे

सद्गुरु नीत्यानंद स्वामिने सद्गुरु शुकानंदभारी ॥ वर्णुछुं ॥ २ ॥

कविछे ब्रह्मानंद स्वामीरे

प्रेमानंद नीष्कुळानंद देव भोयानंदस्वामि ॥ वर्णुछुं ॥ ३ ॥

ब्रह्मचारी मुकुंदानंदरे

अखंडानंद जेराम नारणने. वासुदेवानंद ॥ वर्णुछुं ॥ ४ ॥

संन्यासीछे शंकरानंदरे

देवानंद केशवानंद ज्ञानानंद छे पूर्णानंद ॥ वर्णुछुं ॥ ५ ॥

स्वामिछे गुणातीता नंदरे

कृपानंद चैतन्यानंद आनंदानंद काव्यानंद ॥ वर्णुछुं ॥ ६ ॥

भगुजी पाळाशुरवीररे.

रतन मीयांजी जोरा भाईने. मावो केशवधीर ॥ वर्णुछुं ॥ ७ ॥

श्रीजिये त्यागी कर्मा बहुरे.

अर्जुन ते मांथी कींचत कहेछे. प्रीते गाओ सह ॥ वर्णुछुं ॥ ८ ॥

आवनां मेरो मनके मे राम. सजुने सांमरे.

एराग रेखता. पद ॥ १ ॥

आवोरे मारा सेनेही शामळा तमारी छे आसरे.

हो तमारी छे आसरे प्रीते राखो प्रभुजी पासरे ॥ शामळा ॥ १ ॥

पेश्वा सरकारे अनादर कर्यो. तेनु काढ्युं राज.

राजआप्युं इंग्रेजने. सत्यधर्म चलाव्यो आजरे ॥ शामळा ॥ २ ॥

एरण दुल्लभ साहेबने. परचो बतावी आप.

आपेंसिहने इठावीयो. ते दास कर्या निष्यापरे ॥ शामळा ॥ ३ ॥

वालजी मुंगाने वेद बोलाव्या. ब्राह्मण कर्या नीशंक

करशनजीने कुरान बोलावुं. न जाण तो जे अंकरे ॥ शामळा ॥ ४ ॥

यज्ञ करावी चतुर्भुज रूपे. दर्शन आप्यां बहु

सोळ गोथः नाथ्या सोळ रूपें. तेजाणछे सहुरे ॥ शामळा ॥ ५ ॥

वरताल ढिंडोळे झुळां. दास कर्या प्रभु.

बारबारणे बारस्वरूपे. आष्यांछे दर्शनरे ॥ शामळा ॥ ६ ॥
 ओगणो तेरा काळनां अने. तेवां दुःख बहु भात.
 दुःख जोई आप खपी नशको. तर्तकरो वशांतरे ॥ शामळा ॥ ७ ॥
 दादाखाचरनो रथ हांकी. सार्थी बन्या कोई पुंन्य.
 नरनायण रूपें थया. शर्णे आव्यो अर्जुनरे ॥ शामळा ॥ ८ ॥
 मारो केशर भीनो कानरे. उभा गंगाजीने तार

ए राग. माढ. पद ॥ १ ॥

मुनि सभानो शणगाररे. वालो शोभेछे घनशाम-टेक
 मुनि निर्गेछे नाथनेरे.. वृत्ति करी एकतार.
 भक्तो आवे बहु हेतथीरे. तेलवे शणगाररे ॥ वालो ॥ १ ॥
 भाव करी भगवान धारे. सुंदर वस्त्र शोभीत.
 पहेरावी घरेणां प्रितथीरे. दासनी निरखे नीतरे ॥ वालो ॥ १ ॥
 चंदन चर्ची फुलना हार. धरावेछे बहुरंग.
 पूजा करी दास पायपडे. अति पामे उमंगरे ॥ वालो ॥ ३ ॥
 नाथ द्रष्टिष जीव आवेजे. पोचाडे ते नीजधाम.
 समाधीमां दर्शन करेछे श्रीहरिनां एठांमरे ॥ वालो ॥ ४ ॥
 सुख जोइ समाधीमां रहे. अक्षर धाममां एह.
 मास लमासे दास प्रभुना. आवेछे निज देहरे ॥ वालो ॥ ५ ॥
 शास्त्री घुराणी मल्ल गवैया. धारे ठठाववाहांम.

तेने श्रीजि आप हरावीने. आपे पोशाक दांमरे ॥ वालो ॥
 जेवी रीते आ देह धारीने. श्रीहरिमां प्रिति थाय ॥ ७ ॥
 प्रभु तेवो प्रताप जणावे. सहेजे भक्त थायरे ॥ वालो ॥
 हरि अवतार थयो जांणी. मुक्त आवेलजे कोय ॥ ८ ॥
 तेने पोताना संत कर्णोछे. अर्जुन कांइक होयरे ॥ वालो ॥

पद ॥ २ ॥

ब्रह्मा स्तुति बहु करेलरे. ज्यारे पधार्या भगवन ॥ टेक ॥
 फकीर जति कबीर हंस. संन्यासी जे कहेवाय ॥ १ ॥
 खाखी बेरागी आदी महांत. वैष्णव आश्रीत थायरे ॥ ज्यारे ॥
 भुप ब्राह्मणने वैशवळी. घणे कर्णो घर त्याग ॥ २ ॥
 शुद्ध आदिक यवन बहु. भक्त छे बड भाग्यरे ॥ ज्यारे ॥
 एवी रीते अनेक मतना. लई कर्णो निज संत ॥ ३ ॥
 संत पांचसो पोते करेला दास तो छे अत्यंतरे ॥ ज्यारे ॥
 परी ब्रह्मे प्रताप जणाव्यो. टाळ्यु मूल अज्ञान ॥ ४ ॥
 शुद्ध करी मूर्तिमां जोड्या भूल्याछे देह भानरे ॥ ज्यारे ॥
 हरिना दास बहु थायरे नथाये मुसलमान ॥ ५ ॥
 जुनागढें थया नवाव जे. भक्त बहादुरखानरे ॥ ज्यारे ॥
 कमालदानखां, मांगावदरे, सुरत नवाव नेक ॥ ६ ॥
 सुरतें पार्लि अरदेशर. दास पीरोशा एकरे ॥ ज्यारे ॥
 सरजोनमालकपद्मता, मुंबई गवर्नर जेह ॥ ७ ॥

પોલિટિકલ મીસ્ટર બ્લેન. આશરે થયા एहरे ॥ જ્યારે ॥ ૭ ॥

દેશ વિદેશે હરિને સંત. ફરી કર્યા નિજ દાસ
સાંખ્યયોગી છે સેવક સાથે. અર્જુન છે હુલાસે ॥ જ્યારે ॥ ૮ ॥

પદ. ॥ ૩ ॥

તેનાં ટૂઠી જાયછે સહુ પાપે. જે તીર્થ કરે આધામ ॥ ૧ ॥

અક્ષર વાસી પથારી જેરે. ધામ વંધાવ્યાં છે આઠ

તેનું ધિમે નગરે પાથે. આઠનો વહુઠાઠરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૨ ॥

અમદાવાદ ધૂજધોઢકે. વરતાલે જુનાગઢ

ધોઢેરાને મુઢી મંદિર છે. નઢઢાનું વેહરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૨ ॥

શીખર મંદિર આઢે ધામ. હવેઢી મંદિર વહુ

ત્યાં હરિની મૂર્તિ પથરાઢી દર્શન કરેછે સહુરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૩ ॥

દેવની પૂજા ત્યાં બ્રહ્મચારી. કરે રુતુ અનુસાર

થાઢ કરિને વહુ પ્રકારે. જગાઢે કરી પ્યારે ॥ જે તીર્થ ॥ ૪ ॥

કુઢ પવિત્ર ધર્મદેવનું. સંત લાઢ્યાછે ત્યાં જોય

અયોધ્યાપ્રસાદજીને ભાગ્ય. શ્રીપુરે ગાઢી હોયરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૫ ॥

રઘુવીરજી નામ છે જેનું. વરતાલ ગાઢી વાસ

વે આચાર્ય તે ભાયોના પૂત્ર. રાઢ્યાછે પ્રભુપાસરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૬ ॥

સ્વામિનારાયણે આજ્ઞાકરી. મુળો સંત હરિજન

અમારી પેઢેજ આચાર્યોને. પૂજવા થે પ્રસન્નરે ॥ જે તીર્થ ॥ ૭ ॥

દેવ આચાર્ય સત શાસ્ત્રને. ત્યગી હરિજન જેહ

तेमां रहींने दर्शन दर्श अर्जुन साचुं एहो ॥ जैगर्थि ॥ ८ ॥

पद ॥ ४ ॥

फरी आ अबनी मोझारें. हरि दर्शन आपे आज ॥ टेक ॥

उत्तम अने जीवा स्वाचर मांचो कारियांणी माय

सोमळा मुराने मानारें. हरिना कहेवाणेरें ॥ हरि १ ॥

बडोदरामां शीयाजीरावे. बहु करि सनमान

स्वामिनारायण पवराव्या. धनु छे तेतुं ध्यानरें ॥ हरि २ ॥

राजा हठीभाई गोडळमां. थोळेरामां पुजोभाई

गगोइना राजा अमेपंग. पंचळ शीणाभाईरें ॥ हरि ३ ॥

कुशळकुंवरवाई वंस. राणी धरमपुर एह

बळभीपुरनां गादीगळां. मोठीवा नांम जेहेरें ॥ हरि ४ ॥

वाईआं बीजां घर छेडोने प्रसु भजे वर्ण चार

पितें पोतानो धर्म पाळोने मोक्षपांमे आवारें ॥ हरि ५ ॥

मयांगम भट्ट दीनानाथ. प्रागजी दवे मुजाण

भीमभाईने पर्वतभाई. राजोभाई प्रमाणरें ॥ हरि ६ ॥

नारणजीने रतने भक्त. विश्व कर्मा रूप होय

मंदिरने प्रतिमा केळें. दास विवेकी दोयरे ॥ हरि ७ ॥

जोव तपासी तपोने जेठो. ल्याथो हरजी ठकर

आदिक बीजा भक्त व्होळ. अर्जुन कोह मुदरें ॥ हरि ८ ॥

સાંખ્ય સજની લીલા પુરુષોત્તમતણી.

૧ રાગ ધોલ. પદ. ॥ ૧ ॥

શ્રી હરિ પધારી સત્ય ધર્મ સ્થાપીયો ॥ ટેક ॥

અવતારાદિક મુનિ લઈં બહુ સંગજો.

ભરત ભૂમીનો ભાર ઉતાર્યો આવીને

અસત્ય ગુરુનો નાશ કર્યો ઉછરંગજો ॥ શ્રી હરિ ॥ ૧ ॥

જે કાર્ય અર્થે અવતાર વાલે ધર્યો,

તે સર્વ શુભ કાર્ય કર્યાં સુફલજો.

ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ભક્તિ અહિંસાદિક.

પ્રવર્તાવી ભક્ત કર્યાં નીર્મલજો ॥ શ્રી હરિ ॥ ૨ ॥

આચાર્ય સાંખ્ય યોગી ત્યાગી ગ્રહસ્થને.

શિક્ષા પત્રી પ્રમાણે ચાલવું નિત્યજો.

બ્રહ્મ રૂપ થઈં પરબ્રહ્મમાં પ્રિતી કરો.

આલોકે પરલોકે થાયછે હિતજો ॥ શ્રી હરિ ॥ ૩ ॥

ભૂત ભવિષ્ય વર્તમાન ત્રણે કાલમાં.

સ્વામિનારાયણ નો જેણે કર્યો દ્વેશજો

રંક રાય મટ પંડિત ૧ મટકી મરે.

અર્જુન કહેછે તેને સુખ નહિં લેશજો ॥ શ્રી હરિ ॥ ૪ ॥

હરિગીત છંદ.

વરતાલ વચનામૃત વીજું વર્ણવું આ છંદમાં

સાકાર જે ભગવાન છે તે. સેવજ્યો આનંદમાં

तेजमय साकार मूर्ति. स्वामितो अवतारीछे
 असंख्य जीव उधारवा हरिये लिळा विस्तारी छे ॥ १ ॥
 अठारसोने व्याशी कार्तिक. शुद्धि तेरश दिननी.
 शुभ सभा श्रीवस्तालमां. घनशाम श्रीमहाराजनी.
 श्रीगोमती त्रट सभामध्ये. पाघ सोनेरी धरी.
 जामो धर्यो किनखावनो. शुभ पाघ तोरा थी भरी ॥ २ ॥
 सुरवाळ पोळा तासतानो. खभे संशु कसुंधां जे.
 निरखीने जीभे वर्णवे. तेने पुनर्भव नहि बीजे,
 कहान पुछे श्रीप्रभुने. हरि रिझे शेषे करी.
 कहे हरि तेनो कोई रित्थी. करे द्रोह नहि देहे करी ॥ ३ ॥
 कहे कर्मने माया थीकी. आ सृष्टि तेना रूपमां.
 द्रोह ते सत्य जाणवो जे. आपे हरि तुल्य उपमां,
 कोई मुखथी वातो वदे सरकार नेंज शरीरमां.
 पग हाथ मुस्तक तो नथी. ते जाणवोज गमारमां ॥ ४ ॥
 सरकार तेने कहो केवो. दंड पात्रज मानशे.
 केद राखी दंड आपी. गुनेगारज मानशे,
 तेम जाणी भजो प्राणी. हरि मनुष्याकार छे.
 अर्जुन वाणी सुणवी. क्यां देहनो नीधारिछे ॥ ५ ॥

विहरती योक्षरे क्षरपदा क्षर मुक्त पती.

ए राग. कोकिल वृत्तनो. ॥ पद १ ॥

अक्षरपति भजो. निखि गौर मुख ल्यो शरनुं ॥ १ ॥

भाळछे विशाळने. चंद्र तिलक ए केशरतुं
 चंचळ मीन जेवां. नेत्र अणीयाळां शामभनी
 आपज्यो शुभमती. नीत्य नमुं हरि कृश्रपति ॥ टेक ॥ १ ॥
 शीखाछे सुंवाळीने. शाम जोई शेष मोहि रत्नो
 वदन सुंदरता. हस्ते मधुरता स्वर कथो
 मूखछे तांबुळने. गाल जमगांमां विंदु रती ॥ आपज्यो ॥ २ ॥
 नासीका दीपकनी. ज्योत जेवीजछे नमणीने
 कान ते डाया मध्ये. तीळ छेदे पापतो गणीने
 कंठमां त्रिवळीछे. तिरु मध्य भागें कहुंगती ॥ आपज्यो ॥ ३ ॥
 तुलसी माळावेने. कंठे जनेईछे लक्ष्मीवर
 भुजायो वेऊपर छापुं चिन चार छे सुंदर
 हथेली रसाळने. पत्र चिन जुए कोय सति ॥ आपज्यो ॥ ४ ॥
 स्तनने उपरजे छापुं वंच अर्ध चंद्र विंव
 रोम साथ श्री वच्छ. चिन गणो नाभी गोळ विंव
 शितळ उदरमां. वळ पडे निखें योगी यति ॥ आपज्यो ॥ ५ ॥
 पहेंयुं पिताम्बर कटिबटें शाप घसाराछे
 चांखडी तणां शाम. चिन वेउ चर्गे पसाराछे
 अर्जुन बंदे आवी शर्ण हे अक्षर धाम पती ॥ आपज्यो ॥ ६ ॥

आज मेंतो दीठां बालाने वाट वेता.

ए राग गर्वी पद ॥ १ ॥

आज मारे हैरे आनंद बहु बाय.

चेष्टा हरिनि कहेवायरे बेनी ॥ आजमारे ॥ १ ॥

ढोलीया पर गार्दीतकीया निहाळी.

बिराजे त्यां वनमाळीरे बेनी ॥ आजमारे ॥ २ ॥

पूजा करेछे भक्तो हेत करिने.

वस्त्र हार तोरा धरिनेरेबेनी ॥ आजमारे ॥ ३ ॥

कथा वंचावी हरि गावणुं करावे.

कोईने वस्त्र पहरावेरे बेनी ॥ आजमारे ॥ ४ ॥

संत हरि जन बाथमां लई भेटे.

चर्ण आपीने दुख मेटेरे बेनी ॥ आजमारे ॥ ५ ॥

पंक्ति करावी प्रभु पीरसे दासने

करे सौनी पुरी आसनेरेबेनी ॥ आजमारे ॥ ६ ॥

जमतां उपणी श्रीजि मस्तकें धारे.

जळ पियेछे वारे वारेंरे बेनी आजमारे ॥ ७ ॥

मुखवास लई आपे सौने प्रसादी.

अर्जुन ईच्छे ते ब्रह्मादिरे बेनी ॥ आजमारे ॥ ८ ॥

जेठें जीवन चालीया नीमोंही मारानाथ.

ए राग. घोळ महीना पद ॥ १ ॥

पुरुषोत्तम पञ्चारिया. आप्यां दासने सुख

गढपुरें बालो उदास थई बोल्या कलळ मुख ॥ १ ॥

स्वधाम जावानो अमारे. नक्की संकल्प थाय
 अदारसो छयासी. जेष्ठ शुदि दशमी कहेवाय ॥ २ ॥
 ते दिने स्वामि नित्य विधि करी जम्याछे थाल
 अनंत भक्तो त्यां भेळा थई पूजे िन दयाळ ॥ ३ ॥
 पूजा हरिजन सर्वनी प्रिते करि अंगिकार
 श्रीजिये सिद्धासन वेशी करि समार्थी सार ॥ ४ ॥
 ओगण पंचास वर्षेने. एक दिन मास बे
 वीश्वाधार वष्या अवनीये आजतो अदृशछे ॥ ५ ॥
 सहजानंदजी शंभलो. गोपीनाथमां वास
 प्रकाश जणावी प्रगट रहा अचळ अविनास ॥ ६ ॥
 अग्नि संस्कार कथों शवने. लक्ष्मीवाडीनी मांय
 थयुं शीखरबंध मंदिरने प्रभु विराज्या त्याय ॥ ७ ॥
 दादा खाचरने दिव्य देहथी. मळ्या आपर्ण्यो द्वार
 अर्जुन संदेशो. सुणीने बांय ग्रहो आवार ॥ ८ ॥
 मांय वजाडीछे मोरलीरे. वाले वजाडीछे वांसलीरे

ए राग. परज. पद. ॥ १ ॥

सहजानंदजीस्वामिणरे. हरि कृष्ण बहु नामीणरे
 आप्यां सुख अपार.....॥ टेक ॥
 रीत चलावी छे आसमेरे. जमनुं टळी दुःख हो
 बेमी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ १ ॥

श्रीजिए निज मंदिरमारे. प्रतिमा पधरावी आप
कमळ मुखें वध्या हतारे. दर्शन कर्ये निष्पाप हो

वेनी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ २ ॥

गांमो गांम स्वामिनगारे. मंदिर थयांछे नेक
तेमां प्रतिमा चर्णाविंदरे. तेनां पधराव्यांअनेकहो

वेनी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ ३ ॥

श्री धनना त्यागा कर्यारे. संत शीप ब्रह्मस्य
जेने सत्ता नयगा भरारे. दास थया मोटा भूप हो

वेनी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ ४ ॥

स्वामि विराज्या जे स्थळ रे. तेनी आपरेळ चिज
ए तो दर्शन लायक छे. पापहुं माळे विज हो

वेनी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ ५ ॥

मताप आज श्रीजि नणारे. फलायेछे दोस दिश
अर्जुन आदि भक्त बहुरे. पिते गायछे मुनिश हो

वेनी ॥ सहजानंदजी स्वामि ॥ ६ ॥

मुतां उडारे समस्त सहजा नंदके. वेणु झंपळे बायारे

ए राग. परभाती. पद ॥ १ ॥

नित्य समस्त स्वामि सहजानंदके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
जेनी स्तुति रे ब्रह्मा करे चोर मुखके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
उरधारारे पित्ये प्रभूजीना पायके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे

रुडा शोभेरे बेउ चरण कमलके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 गुलावनारे जेवो तळांनो रंगके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 नारायण रे स्वामि चरण नां चिनके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 उर्ध रेखारे अष्टकोण जांशु जवके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 स्वस्ती वज्ररे अंकुश केतुने पद्मके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 प्रिते गायं रे जमणा चरणनां चिनके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 अर्ध चंद्रे व्योम कळस धनुष्यके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 गोपद मीनरे त्रिकुण कापेछे कष्टके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 चिन कद्वारे वाम चरणनां स्पष्टके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 भावे करिरे सोळे चिन गवायके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 अडसठरे तीर्थ तगुं फळ थायके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 कोटि मुक्तेरे जेने गाय अहोनिशके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे
 कहे नित्यरे अर्जुन लाभ लहीशके ॥ भाग्य ते मारे आव्यारे

ईती श्री. सहजानंद स्वामि भगवान

प्रगट पुरुषोत्तमनुं जन्म चरित्र वर्णन समाप्त.

गढपुरमां श्री वासुदेव नारायणनां ओरडामां

जे मुर्ति (स्वरूप) पधारव्युं छे तेना वर्णननां किर्तन

॥ श्री निलकंठाय नमः ॥

मंगळमूर्ति महाप्रभु. छबी नौतम घनशांभ.

ए राग. दोहग पद ॥ १ ॥

श्रीसहजानंद स्वामिने. चर्णे नमावुं शीश
 पछी नमी सहुने वळी. आ पद आठ कहीश ॥ १ ॥
 जेवुं स्वरूपछे नाथनुं. तेवुंज बन्युं छे एह
 गढपुर जई सहुनिरखो. प्रगट बिराजे तेह ॥ २ ॥
 ऊपासना तेनी जे करे. नैष्टिक वृत संजुक्त
 एज प्रभुना प्रतापथी. तेह बने महामुक्त ॥ ३ ॥
 दास अर्जुन कवि नहि. भूल चूक मारी जोय
 ते सुधारी सहु वांचशो. आ हरि कृपार्थी होय ॥ ४ ॥

महाराज आज वडतालथी आवसे.

ए राग धोळा पद ॥ १ ॥

दादा खाचरनुं गढपुर गांमछे
 जेमां बिराजे श्री गोपीनाथ. स्वामिनु मोडुं धांमछे ॥ १ ॥
 तेमां सहजानंदजी स्वरूपने.
 पधराव्युं करी अती प्यार. उत्तम घेर भूपने ॥ २ ॥
 धन्य ओरडा ते श्री वासुदेवना.
 तेमां पधराव्युं छे ए स्वरूप. संतकरे सेवना ॥ ३ ॥
 वर्णन ए स्वरूपनुं हवे कहुं.
 सौने लळी लळी लागुं पायके. आठ पदे लहुं ॥ ४ ॥
 सबा चोसठ तसु मापें करी

ચર્ચ થકી મસ્તકે માપ હોય. નિરખો નેનાંધરી ॥ ૫ ॥

ઉપર પંચો રેશમી ઢાળી રહ્યો.

રંગના રંગીયો ફુલભાત. દિપક ન જાયે કહ્યો ॥ ૬ ॥

મૂઝ તેજ ભારે કારણ્યો જડી.

જાણે શોભે પુનમનો ચંદ્ર ઉપર આવ્યો ચડી ॥ ૭ ॥

દાસ અર્જુનની એછે વિનતિ

નાથ આપજ્યો નૈષ્ઠિક વ્રતે. શેઠા આપ ગમતી ॥ ૮ ॥

પદ ॥ ૨ ॥

ગૌર હસ્તું મુઝશોભે શાંમનું

ભાલ તિલક કુમકુમ ચંદ હરેદુઝ કાંમનું ॥ ૧ ॥

દ્રષ્ટિ સનમુઝ છે ધર્મલાલની.

સહુ સાંમી અમ્રતેં ભરેલ. ટીવકડીછે ગાલની ॥ ૨ ॥

કંઠવચેં તિલ એક રાજતો

વઢી કંઠે પડેલાછે વઢ જોઈ શંઝ લાજતો ॥ ૩ ॥

મોર મુગટ શિર ઉપર ધર્યો.

તેમાં નંગ હીરાછે જડેલ. કુંદન સોને કર્યો ॥ ૪ ॥

તોરા મોતીના ઉપર શોભતા.

બેડ વાજુ રેશમેં ગુંથેલ. મુનિ મન હોતા ॥ ૫ ॥

કાંન ઉપર કુંડલ બિરાજે છે.

જોઈ થકીત થયા છે સોનાર. મીન અતિ લાજે છે ॥ ૬ ॥

शोभे जांमो साचा कीन खापनो.

भारे बुट्टा दारछे करेल. मुल्य छे अमापनो ॥ ७ ॥

कहे अर्जुन धन्य मारा नाथने.

तमे दया करि मुजमाथ. आप्या एवा हाथने ॥ ८ ॥

पद ॥ ३ ॥

कंठे टुंवीयो शोभे सोना तणो.

वणो उपडतो नंग जडेल. पीरोजाकणी गणो ॥ १ ॥

नीचे मोतीनी माळा शोभे वणी.

सोना केरो छे पोषट हार. जड्या छे हरामणी ॥ २ ॥

हंडे हार सुगंधी भारे पेरी यो.

मोटा गुलाब माछे गुंथेले. कळी जुं केरीयो ॥ ३ ॥

खंभे खेश धर्यो लीळा रंगनो

रेशमीने भारे छेडा कोर. करेल डमंगनां ॥ ४ ॥

बांध्यु शेरुं केडे मोवा मुल्यतुं

रेशमीने गुलाबी सोनातार पटुं मुंघ तुल्यतुं ॥ ५ ॥

उपर कंदोरो शोभे अति वणो.

नंग मणीने घुघरी जडेल. वमकार ते तणो ॥ ६ ॥

करं कडां शोभे वेउ हेंमनां.

वाच मोरानां नंग जडेल. पहेरावेळ प्रेममां ॥ ७ ॥

दास अर्जुन कहे एवी रीतशुं.

आमूर्ति वल्लभीपुरमांय. आरंभीछे प्रितशुं ॥ ८ ॥

पद ॥ ४ ॥

पोंची बाजु काजु भारे फुलनो.
 गजरो धर्योछे जूमणे कर. गुलाब अमृत्यनो ॥ १ ॥
 गजरा उपरे भैमर गुंजार करे.
 जोई हथेली फुल जेवो रंग. तेथी बीजे न फेर ॥ २ ॥
 डावा करमां रेशमी रुमाल छे.
 हेंम केरा अंगुठामां वेढ. हथेली रसाळ छे ॥ ३ ॥
 धोती धोळी छे सोनेरी कोरनी.
 चांखडी पडखे पडीछे जोड्य. हाथी दांत धोरनी ॥ ४ ॥
 चरणे बिराजे छे तोडा हें मना
 जे निरखेते थाय नीहाल संशय टळे वहेमना ॥ ५ ॥
 जमणा चरणना अंगुठा उपरे.
 नख माहीं छे चिन अनुप. रुडी रेखा रुप रे ॥ ६ ॥
 पासे तिल एक अति शोभ तो.
 तळां रक्तने अति कोमळ. कमळ रंगलोभ तो ॥ ७ ॥
 केहे अर्जुन एवी शोभा खरी
 श्रीजि महाराजनी तो छे ईच्छाय. कहुं छुं मुखें करी ॥ ८ ॥

पद ॥ ५ ॥

चरण तळे मखमलनो चांकळो
 असमांनी झीकनो भरेल. जोवा जीव आकळो ॥ १ ॥

तेपर खुरशी राखी छे रूपा तणी.

आगळ उभा अलबेलो आप शोभा तो एवी बणी ॥ २ ॥

काळा आरस नो एक थंभछे.

नीचें भारे गलीचो जडेल. जुदा तेना रंगछे ॥ ३ ॥

मोर वाळो ब्राकीट थंभे नाखीयो

धरी घडीयाळ टोकरी साथ. नौवें टाईम राखीयो ॥ ४ ॥

पासें थाळ मोंघा मेवा नो धर्यो

वाम भागेंछे पोशाक पाच कपाट पुस्तकें भर्यो ॥ ५ ॥

तेनी पासें टेबल एक राखीयुं

उपर रातुं भरी मखमल. झीक वाळुं नाखीयुं ॥ ६ ॥

वचनामृत शिक्षापत्री उपरे

फुल प्यालो फुलनो भरेल. एकछे अनुपरे ॥ ७ ॥

दास अर्जुन गढपुर आवीने

स्वरूप वनाव्युं ऐवांम मांदि. अति प्रेम लावीने ॥ ८ ॥

पद ॥ ६ ॥

सहु संतो करे एम वारता

नेडाचो आवे हरिजन संत. प्रभुने संभारता ॥ १ ॥

नाना कोटारी जमनादासछे

तेणे लावी कंकोत्रिओ हाथ. हीराभाई पासछे ॥ २ ॥

एम करतां उच्छव दिन आवीया

घणा संव आव्या मुक्त साथ, बहु भेट लावीया ॥ ३ ॥

धन्य मोटा कोठारी भीमजी भाईने
 पधराव्या अति प्रेम लावी, हरी सुखदाईने ॥ ४ ॥
 स्वामि कोठारी शामसुंदरदासजी
 विष्णुप्रियदास बळी नांम अखंड रहे पासजी ॥ ५ ॥
 धन्य वर्णी वासुदेवानंदजी
 जेणे पूजा करावी बहुविध, आप्योछे आनंदजी ॥ ६ ॥
 निर्लोभानंदने निर्दोशानंदछे
 वेदीयाछे भाईशंकर भाई, चतुर पंड्या संगछे ॥ ७ ॥
 कोहे अर्जुन अवा मुक्त नामने
 जे जन भजे सहजानंद स्वामि, ते पोचे छे धामने ॥ ८ ॥

पद ॥ ७ ॥

शोभे दरवार दादा खाचारतणो
 तेमां ओसरीये होमथाप. घृत घूंमाडो घणो ॥ १ ॥
 प्राण प्रतिष्ठा हवन होम कीधलो.
 वेशी चित्रकार बंने साथ, लाखेणो लाय लीधलो ॥ २ ॥
 संवत अंगणी चौसठ सालने.
 कार्तिक शुद्ध पुनमने दिन पधराव्या लालने ॥ ३ ॥
 जय जयना शब्दो त्यां व्यापी रथा.
 सर्वे संतो हरि जश गाय, भाग्य न जाये काया ॥ ४ ॥
 गड गडे नगरां मोटा फेरनां.
 दर्शन करवा आव्या हरि जन दुर देश शहरनां ॥ ५ ॥

तेमां सरणाई शब्द जोरें करी

गाये कीर्तन एवाजा मांय. गवैया प्रेमें करी ॥ ६ ॥

पछी थाल धर्यो छे महारानने.

आर्ति उतारी छे मारे हाथ. छोडी जग काजने ॥ ७ ॥

दास अर्जुने एंवी तक लीधली.

गाय सांभळे तेने ध्यान थाय प्रितें लखी दीधली ॥ ८ ॥

॥ पद ८ ॥

आपी साकरनी प्रसादी सहने.

कर्या दंडबन त्यां वगी वार. पाय लागी बहुने ॥ १ ॥

त्या तो जमवा हरे शब्द कीधलो.

वेशी महायोगी सहु साथ. मांनभोग लीधलो ॥ २ ॥

शाक दाल भात बहु विधनां.

आव्या देव दर्शन काज एवा मोटा सिधनां ॥ ३ ॥

स्वामिनारायण नाम बोलतां.

जमी पंगत ओशरी मांय खुशी थई डोलतां ॥ ४ ॥

एवां दर्शन करेजे प्रेमें करी.

तेनो थाय अक्षरमां निवास. नधरे देह फरी ॥ ५ ॥

चितरनार अरजण नथुभाई छे.

सुत कुंवरजी साखें काचा. राजकोट मांईले ॥ ६ ॥

हवे अमारा वंशमां जेथाये.

ते पण करे यथा योग्य सेवा. प्रभु पासें एजाये ॥ ७ ॥

कहे अर्जुन धन्य अवीनासरे.

तव चर्णमां लखुं मारुं नांम. मने राखो पास रे ॥ ८ ॥

कुंडलीया छंद पद ॥ ३६ ॥

जश हरिनो सुणवो तोडी जगनुं तान.

दिल उमंग धरीलहो शरणुं शाम सुजान,

शरणुं शाम सुजान अभय छे सुख देनारा.

श्रीहरि सहजानंद मळे नहिं वारंवारा,

कृपा करी शणगार धर्यो छे अंग जरीनो.

नारद जेवा नेक गाय मुख जश हरिनो, ॥ १ ॥

स्तुति करिने छत्रिशे पद रच्यां जे दास.

अप्य मति लिला कही वडुभीपुर निवास,

वडुभीपुर निवास ओगणीसो चौसठ साले

शुभ असाड मास गणीने वस्यो छे भाले,

दास अर्जुन उपरे राखो सहु दया धरीने.

चरित्र श्री हरि तणा लेश कथां स्तुति करिने

इति श्री. गढपुरे.

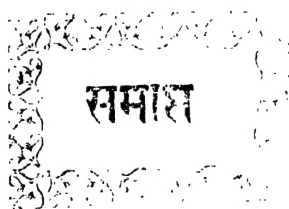
श्री. स्वामिनारायण स्वरूप प्रतीष्ठा वर्णन समाप्त.

आ कीर्तनो

बनाव १८ अरण नथुभाइ सार्वे काचा तेमना दंडवत पुर्व
जय श्री स्वामी नारायण वांचशो.

मनहर छंद

राजकोट वासी नथु मित्रा सुत अरजणे
 बनावी श्रीहरिनि छबी बहु रुपाळी छे.
 दुर्ग पुरे दादा खाचरना दरवार मांही.
 उत्तरादा ओरडामां स्थापी ते गें भाळीछे.
 चमकनि पेंठें चित्त खेचे नर नारी ओनां.
 श्रंगारथी छटां मटां भारे भम काळी छे.
 कहे जगदीशानंद हरि भक्त चित्रकारे.
 आं छबी बनावी नें तो अति हृद वाळी छे ॥ १ ॥

જાહેર સ્વચ્છ.

માનવંતા સર્વે સત્સંગીઓ અને બીજા સુજ્ઞ સદગૃહસ્થો
જાહેર કરવામાં આવે છે કે
વડતાલ ધર્મ ધુરંધર આચાર્ય શ્રી બીહારીલાલજી મહારા
ફુલસોદ્ધ છબી અને અમદાવાદમાં ધર્મ ધુરંધર
આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રસાદજી મહારાજની ફુલસોદ્ધ છ
ઓદ્ધ કલરની મેં બનાવી આપી છે. તે જોઈ બને આચાર્યો
પ્રસન્ન થયા ને શ્રી સ્વામીનારાયણ ભગવાનની મુર્તીઓ કરવા
મને આજ્ઞા આપી છે, તેમની પ્રસન્નતાથી કેટલાક મંદીરોમાં
અને સદગૃહસ્થોના રહેવાના મકાનોમાં
પરિણામ માટે મારા તરફથી મુર્તીઓ બનાવવામાં આવે છે.
તેમજ દરેક સુજ્ઞ ગ્રાહકોને માટે પણ
ઓદ્ધ પેન્ટિંગ, ફોટો, પ્રોમીલીટ, આરસપથ્થરમાં નક્કસી લેસ
કોરે કામ ઓરડર મૂજબ નૂવતસર બનાવી આપવામાં આવે છે.
અને તે દરેક કામનાં સારાં સર્ટીફિકેટો મેલ્લેલાં છે.
કામનાં ખુલાસા માટે નોટપેટ્ટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં.
પેઈન્ટર અરજણ નથુભાઈ કાચા રાજકોટવાળા
ધોળા ત્રંકશન થઈને મું. વઢી
કાઠિયાવાડ.

